
OSOBNÍ ZPRÁVA

Sociální pracovnice Arnoštka Maťová se v březnu dožívá 80 let

---

Arnoštka Maťová vyrůstala v rodině ovdovělé matky jako nejstarší ze tří dětí. Otec lesní inženýr tragicky zemřel, když jí bylo 10 let. S rozrůstajícími se rodinami svých sourozenců v Čechách a na Moravě je v pravidelném kontaktu. V Olomouci, v den jejích narozenin, se jich má sejít sedmáct.

Maturovala na reálném gymnáziu a pokračovala ve studiu na Státní Masarykově škole zdravotní a sociální péče v Praze. Požadavky této školy, končící diplomem, lze srovnat s dnešním bakalářským studiem.

Svou profesionální dráhu započala v ordinaci pro duševní hygienu při zdravotním úřadu hl. m. Prahy. Zde spolupracovala s doc. Skaličkovou, doc. Nevolem a doc. Petráněm. Odtud přechází do nově se otvírajícího Ústavu národního zdraví na Vinohradech, kde zakládá s dr. Kulhánkovou Poradnu pro duševní hygienu a s dr. Pekárkem Protialkoholní poradnu. Všichni uvedení lékaři pracovali na Psychiatrické klinice v Praze.

Právě na tomto pracovišti jsem se setkal s Arnoštkou Maťovou při organizaci protialkoholních přednášek pro pacienty a veřejnost. Když jsem poznal její důkladné vzdělání i profesionální zkušenosti, rozhodl jsem se ji získat pro rozvíjející se první samostatné specializované lůžkové oddělení pro muže závislé na alkoholu v rámci Psychiatrické kliniky. Arnoštka Maťová byla svolná s podmínkou, že si ji na OÚNZ vybojuji. O její volbě rozhodla okolnost, že v Apolináři viděla a oceňovala týmovou práci ve skupině a komunitě, na rozdíl od individuální práce v poradně. Arnoštka Maťová byla pro mne prvním spolupracovníkem s opravdu kvalitním zdravotnickým vzděláním.

Nastoupila 31. prosince 1949 a strávila s pacienty a jejich klubem celý abstinentský silvestrovský večer, zatímco já jsem jej ještě protancoval v baru se svou manželkou.

Svoji schopnost komunikovat s druhými prokázala nejen u pacientů, ale i u spolupracovníků z řad středoškoláků i vysokoškoláků. Ovlivňovala i desítky sociálních pracovníků, které přicházely na stáže do Apolináře.

Její pracovní priority byly: semináře manželek a terapie manželských párů, vedení skupin a komunity, vstupní pohovory a průběžné hodnocení jednotlivých pacientů v režimové léčbě, sledování poustavního léčení, různé formy doléčování a sledování efektivity léčby.

Účastnila se i některých projektů jako např. reorganizace protialkoholní vesničky v Horních Holčovicích a prověrky protialkoholní péče v Severomoravském kraji (akce MZd r. 1953).

Některé své práce publikovala, jako např. Studie manželek pacientů (s dr. Študentem); Kapitulu o doléčování v monografii dr. Skály; Vztah a vzájemnost při terapii skupin a komunity (s dr. Skálou); Profil sociální pracovnice specializované v péči o závislé na alkoholu; Průzkum opakovaně zachycených na ZS v letech 1965–85.

V Apolináři pracovala celkem 36 let. Od roku 1990 je členem realizačního týmu Pražské psychotherapeutické fakulty a Pražské vysoké školy psychosomatických studií.

„Maťka“ - jak jsme ji všichni říkali - se těšila dlouhá léta dobrému zdraví, které posilovala systematickou turistikou pěší i na kole. Práce, která ji uspokojovala, i životní styl přispívaly k její vnitřní vyváženosti tak potřebné v její profesi. Dříve nacházela potěšení v návštěvách koncertů a divadel i v ruční práci (šití a vyšívání), dnes pro ni znamená radost i zátěž chalupa.

Dva výroky o „Maťce“: je to křehký sloup podpírající celou stavbu - pomohla tisícům, mně pomohla tisíckrát.

Doc. MUDr. Jaroslav Skála, DrSc.